

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 89.

V Ljubljani, v četrtek 19. aprila 1894.

Letnik XXII.

Plat zvoná!

Ni ga bolj žalostnega glasu slišati iz zvonikovih lin, nego je plat zvona. In vendar nam dan za dnevom dohajajo poročila, kako na raznih krajih bije plat zvona, kako po naši domovini ogenj vničuje domove naših seljakov. Zalosti se topi srce človekovo, ko stoji ob pogorišču ter gleda groblje na onem mestu, kjer je imela družina dosedaj svoje milo domovje. — Brez kruha, brez obleke, brez strehe, to je hudo, to boli! Tukaj pomagaj, kedor in kolikor moreš in sicer hitro pomagaj, ker potreba je velika vzladi sedaj spomladi pri naših pogorelih na kmetih. — Zato se tudi nam zdi še posebna dolžnost dvigniti svoj glas in glede pomoči za pogorelece zapisati nekaj besedij.

1. Cerkev podpiraj pogorelece!

Cerkev je bila že od nekdaj najboljša pomoč nesrečnim revežem. Tudi sedaj ona z jednako vnemo spolnuje to svojo dolžnost. Zato je hvale vredno, da se ljudstvo, zbrano v cerkvi na povabilo svojega duh. pastirja spominja svojih ponesrečenih rojakov ter jim z darom prihiti na pomoč. Prav bi torej bilo, da bi se povsod po cerkvah pobiralo za pogorelece. Gospodje duh. pastirji pa naj te darove pošiljajo naravnost na kraj pogorišča dotičnemu duhovnemu pastirju ali županu. Čakati še le odloka slavne vlade, naj se pobira po župnijah, potem dopošiljati nabrane darove okrajnemu glavarstvu, to se nam zdi preveč počasno in premalo cerkveno. Kar ljudstvo samo nabere po svojih duh. pastirjih za trpeče rojake, to naj tudi ponesrečenci dobe po duh. pastirju. Take prilike naj tudi pokažejo, kdo da ljubi svoj narod v dejanju in resnici, ter naj prepričujejo ljudstvo, kako cerkev vedno skrbi tudi za časne potrebe svojih vernikov.

2. Za pogorelece prosimo državne pomoči!

Slavna naša vlada se je do sedaj večinoma v akciji za pomoč pogorelcem zadovoljevala s tem, da

je po listih naznanila, naj se pobirajo darovi po cerkvah za pogorelece in naj se nabrani darovi pošiljajo okrajnemu glavarstvu, da jih ta potem razdele med ponesrečence. O načinu tega razdeljevanja smo že v prvi točki izrekli svoje mnenje. Glede slavne vlade pa bi opozorili, da država mnogo podpore deli raznim deželam v času sile, kadar povodenj, suša, ogenj, toča ali druge nesreče dolete kako kronovino. Za Kranjsko se je vsaj pod prešnjim deželnim predsedstvom v tem oziru jako malo storilo in zato seveda tudi jako malo dobilo.

Nadejati se je, da bo sedanji gospod deželni predsednik, ki kaže posebno zanimanje vzladi za zboljšanje gospodarskih razmer v naši deželi, v tem oziru več storil ter tudi letošnjim mnogoštevilnim pogorelcem blagohotno naklonil pomoč iz državne zaklade.

Da se bo deželni odbor oziral rad na take prošnje, o tem smo prepričani, vendar ne moremo pričakovati zdatne pomoči, ker se ima deželna blagajnica boriti z denarnim primanjkljajem.

3. Pozor na ravnanje zavarovalnic!

Pri pogoriščih se mnogokrat pritožujejo pogoreli, koliko da jim zavarovalnice odtrgujejo pri izplačevanju zavarovalnine, ker so jih ali pri vsprejemu preveč visoko zavarovali, ali jim pa ogorke previsoko zaračunajajo, ter pritiskajo nanje, da se zopet zavarujejo. Prosimo torej prav iskreno prijatelje ubogih pogorelecev, naj pozorno spremljajo ravnanje zavarovalnic, naj točno pozvedujejo, kako se vedó razni agenti do pogorelecev, koliko jim odtrgajo zavarovalnine, zakaj itd. sploh vse kar znači poslovanje zavarovalnic. Nabrani material prosimo naj se nam pošilja, da ga prilično porabimo ter občinstvu tudi naznanimo, katere zavarovalnice da so zaradi svoje kulantnosti vredne zaupanja in katere ne. — Sporočila, katera se nam dopošljejo v tem oziru, morajo seveda biti popolno zanesljiva in podprta z do-

kazi prič, ker le potem nam je mogoče postopati varno in vspešno.

Menimo, da nam ni še posebe omenjati treba, da bi s tem svojim pozivom kazali kako animoznost do zavarovalnic. Mi hočemo s tem le braniti pravice zavarovancev, ki ne znajo tako previdno in vspešno braniti svojih koristij, kakor to znajo zastopniki zavarovalnic.

4. Osnujmo deželno zavarovalnico!

Vsakoletni požari, ki pustošijo lepo našo domovino ter tirajo mnoge našega seljaka v gmetni propad, vsakoletni izkazi o bogatem dobičku, s katerim sklepajo razne privatne zavarovalnice svoje vsakoletne račune in s katerim se ponašajo pred občinstvom v svoje agitacijske namene, nam so dokaz, da treba čim preje tem bolje osnovati deželno zavarovalnico. Ker bi bilo upravljanje deželne zavarovalnice mnogo ceneje — kakor to drugod kažejo statistični podatki — in ker bi bilo zavarovanje splošno, nabral bi se s časoma neki deželni denarni zaklad, s katerim bi v izdatnejši meri dežela pomagala pogorelcem, nego se sedaj po raznih virih more doseči. Dočim sedaj zasebne zavarovalnice vselej ne izplačajo niti cele zavarovalne svote, mogoče bo deželni zavarovalnici ob takih žalnih prilikah delovati prav kot rešilnemu angelju.

Za osnovo take deželne zavarovalnice pa treba pričeti nujno priprave. Govori se namreč že dalje časa, da tudi država misli na osnovo državne zavarovalnice, za katero se pa mi nikakor ne moremo ogrevati, ker se nam tak monopol zdi nevaren kakor nam to kaže državni monopol na sol. Pri deželnih zavarovalnicah pa bi delovalo blagodejno tekmovanje.

Naši deželni poslanci bodo morali tem večjo pozornost obračati na nove vire deželnih dohodkov, čem bolj peša davčna moč ljudstva vsled mnogoštevilnih elementarnih nezgod. Zato bi bilo želeli, tudi

LISTEK

Dve sestri.

(Povest. — Slovaški spisal Sv. Hurban Vajansky.)

(Dalje.)

Varinska je vedela, da je bil roman, katerega je omenjal Karol, nedolžen, katerega je pred Eleno dvakrat prečitala Ana. Toda poznala je svojeglavne nazore svojega moža. Vedela je, da je zapriseženi neprijatelj vsakemu leposlovnemu delu. No, i sicer pametni ljudje imajo včasih svoje muhe in okame nele nazore. Tem nasprotovati, je zavračati ni imela ni moči, ni pravice.

„Kako pa se v obče obnaša? Ni za trenotje se ne zamisli, resno ničesar ne uvažuje, rada se posmehuje. Posmeh pa ni ljub ni ljudem, ni Bogu.“

„Pomislil neno mladost, nje živo postavil! Kako more neki biti ona resna; saj je še otrok, nedavno še le je dala slovo punčikam. Da, i dandanašnje še se usede k Milki in se bavi z njenimi cunjicami.“

„Dosti!“ vikne Varinski in odide v svojo sobo. Razburjen in slabe volje se uleže na divan in prižge pipo, zvesto svojo tolažnico v nemirnih trenotjih. V srcu ga je pekla težka skrb za hčeri. Ženskemu

značaju ni dosti zaupal in osobito prostoreka Elena provročala je v njem bojzani. Toda še živi in more paziti na vsak korak svojih ljubljencev. Toda ondi na divanu je zaspala Milka, dete! Ali mu bo pustilo nebo, da bi bil vsaj tej svetovalec in podpora? Protin je pri njem neabljen, toda pogosten gost. Glava mu postaja bela ko temen Ričera v zimski dobi. Umreš in ostaviš jih na svetu polnem popačenosti, polnem skušnjav!

Tako se ljudje mučijo s skrbmi o stvareh, katerih ni mogoče premeniti, tako bega človeška misel in tava po nepoznatih poljih, kaznujoč marno sama sebe.

Na dvor pridrda lahka, rumeno pobarvana „brička“, z nje poskoči gibčnim skokom St'astny. Varinski vidi skozi okno, kako mu hiti naproti Elenka, kako ga vesela pozdravlja. Nevoljno nasloni glavo na divanovo blazino.

„Tako dolgo vas ni bilo tu, gospod odvetnik,“ ščebetala Elenka, pri kateri so se preminjali čuti lik sence oblakov, drvečih se pod nebom. „Ana ima že pet stranij popisanih v svojem dnevniku! Vaš kanarček ne živi več,“ dostavi bolj tiho; „na vrhu ima grobek in deščico z napisom: „Ubožec Zlatoglavček“. Pripravila sem za vas nageljčke, a ker vas ni bilo dolgo k meni, so se posušili!“

St'astnega tudi drugi domači prijazno pozdravljajo in vedejo na vrt pod stari oreh.

„Zopet gre nova burka Važeckega po mestu od ust do ust,“ dé, usedši se okolu velike okrogle mize pod orehom.

„Kaj pa je zopet naredil?“ vpraša stari gospod. Ana ni bila prisotna.

„Znano vam je, da gospod baron nikoli ne plača davkov brez eksekucije. Nedavno pripetil se mu je zopet tak obisk. „K topovom, zaklenite vrata, nabasajte hakovnice, helebarde in sulice v roke!“ kriči baron jeklenim glasom, sam opaše turško sabljo in na plešo dene staroogerski kalpak. Družina se zbere, k strelnim ljuknam vleče stare možnarje, ženske prihrum iz soban, oborožene s helebardami in muzejalnimi sulicami. „Kričajte Eljen!“ veli baron in ustrelji šestkrat iz revolverja v vzduh. To je moral biti pekleni lomoz; čudim se, da ga niste čuli sem preko reke. „Nabijaj!“ vpije Važecki. „Odprite vrata!“ Vrata se odpró in eksekutor s sodnikom in ceniteljem stojé pred oboroženo četo. Najprej pobegne eksekutor, za njim sodnik i s ceniteljem! Leteli so lik krogle, dokler se ne ustavijo uprav pri sami reki. Na grajskem obzidju, visoko gori nad baronovim stanovanjem, pomoli se v tem

3/4 6 m. m. 23

v naši deželni zbornici, da odnehajo naši poslanci od svoje prevelike skromnosti, v kateri skoro izključivo rešujejo obilnatni deželni proračun ter poleg tega se tudi prav krepko poprimejo gospodarskih vprašanj, pri katerih se bodo najlože in najgotoveje združili vsi pravi narodnjaki in prijatelji našega ljudstva.

Za sedaj pa iskreno prosimo naše ljudstvo, naj pazi, kar more, da se obvaruje groznih požarov. Ker pa se večina požarov provzroči po neprevidnosti in po otrocih z žveplenkami, zato naj se vendar ljudje spametujejo ter pazijo, kam da spravljajo vžigalice.

Kot pomoč zoper požare priporočamo snovanje gasilnih društev, ki povsod, kjer so, tako blagodejno omejujejo ogenj ter zabranjujejo že večje nesreče po požarih.

Državni zbor.

Dunaj, 18. aprila.

Tiskovni zakon.

V včerajšnji seji je najprej dr. Kopp, ki je načelnik tiskovnega odseka, pojašnjeval, kako je z raznimi predlogi, ki se tičejo tiskovnega zakona. Že leta 1891 so se stavili razni predlogi, ki pa mej seboj niso skoro v nobeni zvezi, samo to imajo skupno, da hočejo tisku olajšati stanje. Odsek je imel več sej, v katerih se je posvetoval o teh predlogih. Dr. Jaques je sestavil poročilo o vseh teh predlogih, katero se je že dne 12. novembra 1892 razdelilo v zbornici. S tem je naloga odsekova bila končana in je šlo le za to, kdaj da stvar pride v zbornici na vrsto. V tem je pa umrl dr. Jaques in izstopil eden član in treba je bilo novih volitev, ki so se tudi izvršile. Poslanec Pacak je stavil nov predlog. Odsek je vlado večkrat vprašal, kako stališče misli zavzeti nasproti odsekovemu predlogu, ali vladni zastopnik se je vedno izgovarjal, da za to nima nobenih instrukcij. Odsek torej še sedaj ni dobil nobenega jasnega odgovora od vlade. On takoj skliče odsekovo sejo, da sklepa specijelno o Pacakovem predlogu in sestavi poročilo, kar mu je zbornica to naročila. O splošnem poročilu pa ne bode mogel odsek hitro poročati, ker bode skušal poprej izvedeti mnenje vlade, da potem zavzame stališče, nadeja se pa, da se vlada drugi teden že izreče.

Poslanec Pernerstorfer je predlagal, da bi bile odsekove seje javne, kateri predlog se je odklonil.

Zglaševanje črnovojnikov.

Minister Welsersheimb je priporočal vladno predlogo. Dokazoval je, da bi oteževanje prebivalstva ne bilo tako veliko, kakor trdijo nekateri govorniki, in da je zakon potreben gledé na razmere v Evropi. Črna vojska se pa porabiti ne dá, ako vojna uprava ne bode imela pregleda o črnovojnikih.

Baron Rolsberg je izjavil, da bode glasoval za vladno predlogo, ako hoče minister odpraviti nekatere napake, ki se sedaj čutijo.

Veliko razburjenost je vzbudil v zbornici doktor Lueger, ki je pogumno povedal svoje mnenje o nekaterih nedostatkih v vojni. On smatra nov zakon

za obremenje prebivalstva. Sicer je pa on navel še nekaj drugih stvari, zaradi katerih prebivalstvo ni navdušeno za vojaščino. Iz patrijotizma je on opozoril ministra na nekatere stvari. Taka stvar je to, kakšno stališče zavzemajo vojaške osebe gledé na dvoboj, in zlasti zaključenje predarelskega deželnega zbora, kjer se je imelo govoriti o tej stvari. Vse prebivalstvo stoji za predarelskim deželnim zborom. Narod ne mara za dvoboje, znabiti je pa v zbornici navdušenje zanje. Da se je prestavil vojaški duhovnik iz Inomosta v Sarajevo, ker je odrekel cerkven pogreb dvobojevniku, je vzbudilo nevoljo mej prebivalstvom. Predarelski deželni zbor se je odložil, ker je zahteval, da se vojaki ne smejo mučiti. Potem je govornik omenil drugi slučaj. Z nekim ukazom je prepovedano vojaškim osebam v uniformi udeleževati se političnih shodov. Dne 11. t. m. je bil banket na čast novemu dunajskemu županu; ta shod je bil čisto politične tendence. Bil je politični shod kapitalistov in njih hlapcev. (Dr. Menger je na to vmes zaklical: „Kaj pa hoče reči ta strahopetnež, ki pravi, da ne dá nobenega zadoščanja.“) Lueger je na to odgovoril Mengerju, da se na njegov poziv ne zmeni, ker je vsakdo navadni malo-pridni zločinec, ki pozivlje na dvoboj.

Podpredsednik Abrahamovicz je Luegerja zaradi poslednjih besed poklical k redu. Lueger je na to opomnil, da je Menger njega imenoval strahopetneža, pa ga ni predsednik k redu poklical. Dr. Menger na to kliče, da ga je Lueger razžalil. Lueger mu je odgovoril, da je on le splošno rekel, da je zločinec, kder pozivlje na dvoboj. Nadaljujoč je dr. Lueger omenil, da je na ta banket bil prišel general Schönfeld v polni uniformi in se je torej udeležil politične demonstracije. Na tem shodu je govoril stvari, katere on mora najodločneje zavračati. Rekel je, da bode za hrbotom teh gospodov, ki so zbrani, stala vojna sila, da bode branila njih težko pridobljeno lastnino. Predsednik kliče govorniku, da naj o stvari govori. Lueger pa mu odgovarja, da sta tudi Hompesch in Samanek govorila o stvareh, ki niso v neposredni zvezi s stvarjo, ki se razpravlja. On zahteva, da se z vsem jednako ravna. On le toliko reče, da je postopanje kornega poveljnika vzbudilo največjo nevoljo. Če se temu možu dovoli hoditi na take bankete, mora se tudi podčastnikom dovoliti, da prihajajo na politične shode. Avstrijska vojna ni za to, da bi varovala tiste, ki so obogateli na troške ljudstva, temveč za to, da varuje narod in državo, in če ne spolnuje te dolžnosti, naj se ne imenuje cesarska, temveč Rotšildova.

Luegerjev govor je vzbudil veliko veselje na galeriji, ki mu je glasno pritrdjevala. Predsednik je pretil, da izprazni galerijo.

Poslanec Wrabetz, ki je bil priredil dotični banket, trdi, da ni bil shod političen, zlasti ne shod

kake stranke. Udeležili so se ga ljudje raznega mišljenja, kar to kaže, da se je shoda udeležil tudi Kronawetter. Na banketu tudi niso bili le veliki kapitalisti, temveč tudi ljudje, ki so si v potu obraza prislužili svoje premoženje, katerim se tudi on pridruže.

Fux in dr. Kronawetter, ki sta tudi bila na banketu, sta tudi smatrala za potrebno, naglašati, da sta si svoje premoženje s trudom pošteno pridobila.

Dr. Lueger je na to odgovarjal, da so na dotičnem banketu govorili: Profesor Suess, ki je liberalalec, Wrabetz, ki je tudi liberalalec, župan dr. Gröbl, mestni svetnik dr. Vogler, namestnik dolnjeavstrijski grof Kielmannsegg, hud liberalalec, župan dr. Haberl, poslanec Marchet. (Dr. Gessmann: Tudi liberalalec.) In mej vsemi temi liberalci še predsednik borze. Dali mi boste pač prav, če rečem: Če je bil ondu predsednik borze, pa so bili potem pač ljudje, ki so si s trudom pridobili svoje premoženje. Na galeriji so zopet na vso moč pritrdjevali govorniku. Liberalci so pa v zbornici klicali: „Izpraznite galerije!“ Videlo se je, da je Lueger govoril večini dunajskega prebivalstva prav iz srca.

Za njim je govoril poročevalec dr. Promber, pa ni vzbujal nobene pozornosti, v zbornici je bilo še vedno preveliko razburjenje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. aprila.

Preosnova pomorskega pouka. Sedanji učni minister proučava, kako bi se preosnovale pomorske šole, ker ne zadoščajo povsem svojim namenom. Posebno potrebna preosnove je e. kr. pomorska in trgovska akademija v Trstu, katera je bila ustanovljena leta 1817. Ta akademija se razdeli v dva samostojna zavoda, v višjo trgovsko in višjo pomorsko šolo. V ta namen je učni minister na 23. dan t. m. sklical enketo, katere se udeležé zastopniki pomorskega oddelka vojnega ministerstva, finančnega in trgovskega ministerstva, primorskega namestništva in pomorskega oblastva v Trstu. Na zboljšanje pomorstva je pa tudi treba resno misliti, da naše državne polovice popolnoma ne odrinejo Ogri, ki vse mogoče storé za povzdigo ogerske trgovske mornarice na Reki. Seveda samo s preosnovo šol še ne bode vse opravljeno, treba bode še kaj drugega ukreniti.

Bolgarske šole v Makedoniji. Bolgarski listi poročajo, da sta se zopet dve bolgarski šoli z ničevnimi pretvezami zaključili. Zaradi tega je zopet velika nevolja mej bolgarskim prebivalstvom. Stvar torej še ni povoljno poravnana. Bolgarski listi tudi naravnost povedó, da proti Bolgarom v Makedoniji rujejo Srbi, sumničijo jih pri turških oblastvih. Srbi bi na vsak način radi dokazali, da so Makedonci Srbi po narodnosti. Tudi se opaža neka agitacija, da bi izvabili učence iz višjih bolgarskih šol v srbsko gimnazijo v Prizrenu. Take agitacije niso nove. Pred nekaterimi leti so več makedonskih mladeničev bili izvabili v učiteljske društva sv. Save v Belgrad. Ti pa niso mogli vspevati v srbski šoli in jo pobegnili v Sredec, da so v bolgarščini nadaljevali študije.

Iztrjevanje davkov v Srbiji. Na milijone je davkov v Srbiji na dolgu. Radikalna vlada davkov ni strogo izterjavala in radikalni župani so pa bili tudi kaj malomarni v tem oziru. Vsa radikalna popularnost je obstajala v tem, da davkov niso strogo izterjavali. Zaradi tega pa niso mogli uradnikom in častnikom redno izplačevati plač. Sedanji finančni minister je pa ukrenil, da se imajo davki z vso strogostjo izterjavati. Kjer tega občine ne hoté, so pa ta posel prevzeli vladni organi. Več milijonov zaostankov se je že izterjalo in uradnikom in častnikom se plačujejo plače redno. Izterjevanje davkov pa seveda ne bode vlade priljubilo pri narodu in radikalcem bodo gotovo to porabili za agitacije pri volitvah. Nekateri radikalni politiki že sedaj priporočajo ljudem, da naj nikar ne plačujejo davkov. Vlada bode vsekako imela težave, predno naredi red v gospodarstvu.

Anarhisti v Rimu. Rimska policija posebno pridno poizveduje po anarhistih. Zasedila je policija večjo družbo anarhistov, katera je delala in metala bombe. Več jih je zalazila v neki kavarni pri posvetovanju in jih prijala. Anarhisti so se hudo ustavljali. Mej zaprtimi je tudi mesarski pomočnik Arie, kateri je priznal, da je napravil bombo, ki se je razletela pred parlamentom. Tudi se je izvedelo, da je Arie pet kilogramov težko bombo skrnil v Ko-

trenotju bela zastava z grbom Važeckih. „Urá, zmaga!“ kriči on, za njim pa posli. Na to pošlje bričko za sovražnikom. Slugi nalože vso komisijo na bričko in jo peljejo slovesno na grad. Topiče so bili že pospravili, družina je držala vence in šopke ter obsipala ž njimi te tri odposlance. Drugi dan pošlje blagajnika v mesto z vsemi zaostalimi davki.

Stari gospod smejal se je od srca. Vedel je več tacih dogodbic o sosedu. Baron Važecki je bival na drugem bregu reke, pod samim navršjem, na katerem so stale razvaline gradú, nekaj last njegovih prednikov. Rodbina Važeckih je bila stara in nekaj čislana v deželi. Zapustila je mnogo potomcev do današnjih dni, toda njih slave nikdo ni obnovil več. Ferdinand Važecki je bil poslednji potomec prastarega rodu. Na skrčenem posestvu Jedlinskem živel je kakor čudak. Včasih cele mesece ni hodil z doma, pri skromnem kosilu pil je vodo, gostov ni vsprejemal, bratil se ni z nikomur. Ko je postal dobre volje, vzel je nekaj tisočakov, vpregel v bričko štiri vrance ter hitel skozi vrata med grmenjem topov in pokanjem topičev in krikom svojih poslov! Rogovolil je potem v mestu ali je pa zašel drugam. Bele tedne je uganjal burke, postopače je napajal s šampanjcem, sprl se je z vsakim, nakopal si je dvobojev, s polnimi rokami je trosil denar, jahal je po vratolomnih skalah, gonobil drage konje, pil je

najmočnejše opoje, in vrnivši se domov, velel je zakleniti vrata in topove potisniti do strešnih odprtín. Zastava je zginila s stolpa in živel je zopet ko puščavnik.

Z grada je hodil samo za delom in v mestu se je prikazal samo v gospodarskih in trgovinskih zadevah; tedaj je pa obiskaval najceneje beznice, posedaval je med zamazanimi volnarji, govoril je ž njimi pametno, pogajal se, kupoval, prodajal razumno, a pri vsem tem brez kake umazane dobičkarije. Bil je to buren, strasten značaj. Govorili so o njem različno. Nekateri so ga smatrali za popolnega norca, drugi, mirnejši, so dejali, da je pameten človek, samo da ga včasih „trka luna“; bili so tudi taki, ki so čislali njegovo hrepenjenje po prostosti ter občudovali silno, vulkanično veličajnost njegovega duha.

Rad ali nerad ga ni imel nihče, mnogi so se ga bali, in mnogo, mnogo je bilo i tacih, ki so zlorabljali njegovo vrtoglavo. Istina je, da so ti drago plačevali svoje izkoriščanje! Povabil jih je, pogostil ter — jih zaničeval. Globoka, sarkastična duševnost je prevevala njega divje govore, često je bruhal iz sebe ženjalne, vse uničujoče sarkazme z lahkoto, brezbrizno in zaničljivo. Gorje, komur je on tako plačeval. Res je, da ni prizanašal drugim, a tedaj ni prizanašal niti sam tebi. (Dalje sledi.)

lozeju, ko ga je zalezavala policija. S to bombo misli so razstreliti senat. V stanovanju Arie jevem našli so celo delarno za bombe. Tudi je policija izvedela za več družih anarhistov in jih zaprla. Policija je še zaradi tega posebno marljivo zasledovala zločincev, ker se je bilo bati anarhističnih napadov, kadar pridejo španski romarji v Rim. Anarhisti namreč strašno sovražijo verne katoliške delavce.

Pomanjkljivosti francoske ustave. Ker bode v decembru volitev novega predsednika francoske republike, neki francoski list opozarja na pomanjkljivosti francoske ustave gledé volitve predsednika. Tako ni nikjer določeno, koliko star mora biti predsednik. Prav lahko bi torej za predsednika volili tudi koga, ki še ni polnoleten. Tudi ni določeno, da bi predsednik moral biti francoski državljan. Lahko bi izvolili kacega tujca, česar se seveda sedaj še ni bati. Določeno tudi ni, ali predsednik republike more biti poslanec in senator ali ne. Grevy in Carnot sta res odložila poslanstvo, ko sta bila voljena za predsednika, kak drugi bi pa morda utegnili ostati. Tudi ni nobenega točnega določila, kdaj naj se voli predsednik. Le to je rečeno, da vsaj mesec poprej, nego prejšnjemu poteče njegova uradna doba.

Cerkveni letopis.

Romanje na sv. Višarje.

(Konec.)

4. Kar se tiče romarskih procesij, ki se po železnici vozijo, dovoljuje se jim, vsaj na c. kr. državni železnici, zdatno znižana voznina, in sicer pod sledečimi pogoji:

- romarji morajo potovati vsaj 50 kilometrov daleč;
- udeležencev mora biti vsaj 450;
- znižanje navadne voznine iznaša 50 odstotkov ali za polovico;
- če je manj kakor 450 oseb ali se voznja ne raztegne na 50 kilometrov, se tudi dovoljuje znižanje voznine za polovico, ako se vplača najmanj 153 gld.

To znižanje velja tako za navadne, kakor tudi za posebne vlake.

Tako je naznanilo prevožno vodstvo c. kr. državne železnice v Beljaku z dne 21. oktobra m. l. preč. knezoškofijskemu ordinarijatu v Celovcu, toda s pristavkom, da se ob binkoštnih praznikih in kedar bi bilo to zaradi prevelikega prometa nemogoče, ne more zagotoviti označeno znižanje voznine in da bi se morali rabiti vozovi za blago, kakor se prirejajo za vojaške transporte, kedar bi ne bilo zadostno število vozov za osebe na razpolago. — Ni dvomiti, da se dovoljuje romarjem tudi na južni železnici nekako jednako znižana voznina.

Naj tu še pripomnim, da je za posamezne romarje kakor tudi za romarske vlake bolj primerno, če se do Žabnic peljejo, ker je od todi tri četrt ure bližje na sv. Višarje, kakor s trbiške postaje in tudi dokaj bližje, kakor z Zgornjega Trbiža. To seveda velja samo tedaj, kedar gre dotični vlak na Žabnice in ne ostane na trbiški postaji. Mnogokrat, kakor n. pr. iz Ljubljane, je mogoče za tisto ceno se peljati do Zabnic, katera se plača do Trbiža, in v tem slučaju bi romarjem svetoval, da izstopijo v Zabnicah.

5. Slednjič opozarjam še pobožne romarje k Materi božji na sv. Višarjih, da morejo dobiti jedenkrat v letu popolnoma odpustek, ako se svojih grehov skesano spovedó in prejmejo sv. Rešnje Telo in v naši romarski cerkvi molijo na namen sv. očeta. Da se ta popolnoma odpustek dobi, ni treba, da bi se sv. zakramenta prejelo ravno v romarski cerkvi, če tudi je to najbolj primerno; tirja se pa neobhodno, da se ta cerkev obiše in se ondi opravi molitev za odpustke, ali da se vsaj moli pet očenašev po namenu sv. očeta. Nadalje se morejo dobiti nepopolnoma odpustki, in sicer odpustek 7 let in 7 kvadragen, kolikorokrat se romarji udeležijo svete maše ali večerne pobožnosti, in odpustek za 300 dnij, kolikorokrat pobožno molijo pred podobo Matere Božje. Naj bi si romarji te duhovne dobrote obrnili v prid!

V Zabnicah, 12. aprila 1894.

Šimen Incko,
dekan.

Božja pot na Križni gori pri Ložu,

železnična postaja Rakek. — Za obiskovalce božje poti na Križni gori pri Ložu naj bo s tem naznanjeno, da je prvi shod peto nedeljo po Veliki noči, to je 29. aprila. Zeleti je, da božjepotniki bolj zgodaj na

goro pridejo, vsaj že ob 2. uri popoldno, da bodo lahko opravili svojo pobožnost. Vsako soboto pred shodom je dopoludne okrog 9. ure sveta maša in že dopoludne jih nekoliko opravi spoved, popoldne pred mrakom je pridiga in pete litanije z blagoslovoma; v nedeljo zjutraj pa slovesna sveta maša in pridiga.

Poglavitnih shodov na Križni gori je pet:

1. Peto nedeljo po Veliki noči; 2. Binkoštno nedeljo; 3. v nedeljo po sv. Ani; 4. v nedeljo po zvišanju sv. Križa; 5. tretjo nedeljo oktobra (posvečenje vseh cerkvá).

Spovedujejo zdaj navadno na Križni gori po 3 do 4 gg. spovedniki ob imenovanih shodih.

A. Pontkvar,
župnik.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. aprila.

(Prevzvišeni gospod knez in škof ljubljanski) vrnilo so se v torek zvečer od škofovskih posvetovanj z Dunaja

(Pogreb pokojnega učitelja in nadzornika g. Iv. Tomšiča) vršil se je včeraj vskrajno neugodnemu vremenu prav veličastno in dostojno za zaslužnega pokojnika. Dijaki — pripravniki so zapeli pred hišo in v cerkvi pri sv. Kristofu. — Zagrebški „Obzor“ objavil je lep nekrolog o rajnem, čegar brat živi v Zagrebu kot ravnatelj zagrebske ljudske šole. Družina Tomšičev je doma na Vinici, oče pokojnikov Bernard bil je tudi v svojem času poznat pesnik in pisatelj.

(Železnica Karlovec-Metlika.) Deželni poslanec hrvatski Juraj Dedović dobil je od ogerskega trgovskega ministerstva dovoljenje za jedno leto, da prične pripravljati dela za grajenje lokalne železnice Karlovec-Dubovec-Grič-Ribnik-Brod na Kolpi pri Metliki.

(Provizor) za župnijo Gomilsko je imenovan g. Vinc. Kolar, kaplan pri Sv. Martinu na Paki.

(Duhovniške vesti v goriški nadškofiji.) C. g. Ignacij Valentinčič, kapelan v Volčah, imenovan je administratorjem na Št. Viški Gori. — C. g. Jožef Camuffo, kapelan v Gradežu, pa župn. upraviteljem v Koprivi furlanski.

(Smodnik nevaren!) Posestnica Ivana Levec iz Verda hotela je bolnega prešiča zdraviti s smodnikom. Vsled neprevidnosti pa se ji vname smodnik, pri čemer sta bila prav občutno ranjena 13letni sin posestnice in dekla Uršula Meriak.

(Iz Višnje Gore:) Gosp. Gilly, c. kr. poštar in župan, kakor tudi c. in kr. gendarmerijski četovodja v Višnji Gori, prav pridno priporočata in vsiljujeta „Rodoljuba“. Ne vem, kaj so se jima zamerili konservativni slovenski listi, zato menda vendar ne, ker delujejo po geslu: za vero, dom in cesarja. Gospod poštar hodi okrog škofijstva, da bi Višnjanom dalo beneficijata; pot mu pa pripravlja z „Rodoljubom“. Čestitamo bodočemu gosp. beneficijatu, ki bode sladko počival na rožicah, katere bodo vzrasle iz semena, ki ga seje „Rodoljub“. Na naročnike „Rodoljuba“ je pravi lov ne le v mestu posebno po gostilnah, ampak tudi po okolici.

(Nezadovoljen jetnik.) V Kranju se je v ječi obesil godec-cigan Pestner. Jetničar pa je cigana še pravočasno našel obešenega za robec, da mu je rešil življenje.

(Vredništvo „Rimskega Katolika“) je v Gorici na Travniku h. št. 13. v 1. nadstropju. Soba je prijateljem vedno odprta, v odsotnosti vrednika daja pojasnila tudi g. I. Gosar, akadem. slikar. Vender pa bode g. vrednik dr. A. Mahnič vsaki drugi in zadnji četrtek v mesecu od 10 do 12 zjutraj ondi navzoč in so mu prijatelji vselej dobro došli bodisi iz mesta bodisi z dezele. Toliko v naznanje na razna vprašanja.

(Umrli je) v Gorici v Rudolphinumu č. g. Ferd. Hager, mlad duhovnik iz linške škofije. Ranjki je bil sin imovitih roditeljev in blaga duša, s celim srcem vdan duhovnemu poklicu. Lahka mu naša zemlja in n. v. m. p.

(Z Dolenjskega:) Pri vseh kolodvorih na progii Ljubljana-Kočevje so nasadili kostanje; res lep kinč, kadar bodo dorastla drevesa. — Cevi ribniškega vodovoda so že položene do trga. Ribničanje že vodo po cevih dobivajo. Zdaj se pridno kopljejo jarki po trgu. V par tednih utegne biti vse zgotovljeno. Voda je res izvrstna!

(Vodmatski jez) tik Krennerjeve tovarne, oziroma zagraje pod jezom, ki ovirajo hitrejši tok Ljubljaničice po skaloviti strugi, pričeli bodo takoj

razstreljavati, kakor hitro se izgotovi dotični načrt. Privolilo je v to razstreljevanje že te dni c. kr. okrajno glavarstvo ljubljanske okolice. Troški teh razstreljevanj v strugi proračunjeni so na 8000 do 10.000 gld., katere namerava pokriti močvirni kulturni odbor iz obrestij zaklada za osuševanje barja.

(Nevarno je zbolel) učitelj g. Vinko Kmet v St. Lovrencu ter se priporoča vsem prijateljem in znancem v molitev in prijateljsko sočutje.

(Iz Prage,) dne 15. aprila. Umrli je danes profesor anatomije na češkem medicinskem oddelku, dr. Vaclav Steffal. Rojen je bil l. 1841 pri Henrikovem Gradcu. Anatomijo je študiral v Rostocku pod prof. dr. Flemmingom, in njemu se je zahvaliti, da se nabaja anatomskega zavoda na taki višini. Vsako leto je namreč obiskal katero vseučilišče, in po tem, kar je koristnega našel, se ravnal. Kot član mestnega zbora je skrbel posebno za zdravstvene zadeve Prage. Umrli je prezgodaj vsled prevelikega napora. — Nemški ulični napisi se že obešajo. Prva hiša, ki je bila tako ozaljšana, je palača grofa Salma. — V Plznu so morali napraviti vojniki mir med razjarjenimi delavci, ko jim je bil shod „v Fuchsü“ prepovedan. Komisarja so ranili s kamenom, in znabiti bi bilo prišlo do velikih izgredov, ako bi se ne bili zasvetili lesketajoči se bajoneti. — Češki klub se je bavil zadnje dni s politično situacijo. Navzoči so sklenili sledeče: Preden se prične z volilno reformo, naj se posluša glas deželnih zborov; da se podeli pravica zastopstva v državnem in deželnem zboru i onim vrstam, ki plačujejo le indirektno davke, a z ozirom na pravice kmečkega in meščanskega stanu, ne da bi jima moglo škodovati večje število glasov delavcev, in slednjič, da dobijo deželni zbori pravico udeleževati se v zastopstvu cele države po prostoizvoljeni posebni delegaciji. — Katoliški časopis „Čech“ je začel nabirati doneske „k hájení cti kneží“ v obrambo časti duhovščine. Listi socijalne internacionale se v novejšem času posebno s tem odlikujejo, da posamezne duhovnike napadajo. Mnogemu napadanemu manjka časa, da bi se sam zagovarjal, manjka denarja, da bi v slučaju potrebe tožil, in zato pusti celo stvar pri miru. Novi fond bode služil v to, da se taki „ljubeznjivi“ lističi pred sodnijo poženejo in prisilijo laž in obrekovanje preklicati. Istina je, da nima nihče rad opravkov s sodnijo, in ako se bode jeden ali drugi vrednik opeknel, bode v drugo previdnejši. Sedaj je že 100 gld. skupaj, za začetek zadosti.

(Stoletni rojstni dan Pija IX.) se bode v Sinigagliji in v Rimu slovesno obhajal. Od 13. maja do 13. junija bode veliko romarjev obiskalo te kraje. Tudi nekaj Avstrijcev se odpravlja tem povodom v Italijo. Oglasila sprejema kanonik grof Arnold Lippe na Dunaju I. Wollzeile 28.

(V imenu narodnosti, upora in lože!) Ogerskemu škofu v Vacovem (Waitzen) dr. Konst. Schusterju, ki se ni hotel vdeležiti slavnostij za Košuta, pobila je pobalinska, razdivjana družal vsa okna njegove hiše. Škof je dal napraviti nova stekla v okna; le na dveh oknih tega ni napravil. Ko so ga vprašali, zakaj ne, odgovoril je škof: „Dokler bom tukaj škof, ostaneti ti dve okni, kakor ste, da vidijo ljudje, kako moje prestolno mesto meni hvaležnost skazuje za moje dobrote!“ — Škof, ki je na stotisoče daroval za koristne zavode v Vacovem, je bil pač opravičen tako govoriti. — Tako se dela v imenu lože in absolutne narodnosti!

(Zdravje v Ljubljani.) Od 8. do 14. aprila je v Ljubljani bilo 25 rojenih in 18 jih je umrlo. 1 je umrl za škarlatico, 6 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 1 vsled mrtvouda, 2 vsled starostne oslabelosti, 1 vsled nezgode, 1 vsled samomora in 4 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi so 3 tujci, 8 pa iz zavodov. Zboleli so štirje za škarlatico, 3 za davico.

(Kakšni so zavarovalni agenti?) Iz Podmeleca se nam piše: Dne 4. t. m. pogorelo je dvema kmetoma v Borovnici pri Podmelcu več gospodarskih poslopij. Eden je bil zavarovan pri banki „Slaviji“. Kmalu na to prišel je agent imenovane banke z namenom pridobiti si novih zavarovancev. Kdo naj mu to zameri, ko vemo, kako potrebne je dandanes zavarovanje; gorje posebno ubogemu kmetu na golem pogorišču. Grdo pa je to, da se je dotični agent gledé banke „Unio catholica“ izjavil: „En par vasij naj pogori, pa bo falirala“. Tako agitovanje za zavarovanje ni pošteno. To si gospod agent v bodoče zapomnite, ker bi drugače pri vsi skrbi za zavarovanje zoper ogenj lahko sami pogoreli.

(Bivši župnik na Velehradu), sedaj dekan v Kolinu č. g. monsgr. Josip Vykýdal, umrl je 11. t. m. Pokojnik je bil vzoren duhovnik, povsem narodnega mišljenja in po slovanskem svetu poznat kot bivši duhovni oskrbnik na Velehradu, za čegar olepčanje in procvitanje ima velike zasluge. Sveti Oče Leon XIII. je povodom romanja Slovanov v Rim l. 1881. pozdravil velehradskega dekana z nastopnimi laskavimi očetovskimi besedami: „Fidelis custos sepulchri sancti Methodi!“ (Zvesti čuvar groba sv. Metoda!) Leo XIII. je imenoval Vykýdala svojim častnim komornikom.

(Šest vagonov starih avstrijskih tolarjev) pripeljali so te iz Berolina na Dunaj, da jih predelajo v krone.

(Tatari na Ruskem.) Ruska vlada namerava ukazati vsem muhamedovskim Tatarjem, naj sprejmo grško-rusko vero, sicer jim pobere njihova posestva. Zato se je tatarsko ljudstvo jako razburilo in še bolj ga vznemirjajo hodže, ki nagovarjajo ljudi, naj se izselijo v Turčijo. Iz vasi Agryse se res mnogo izselijo. Taki pojavi nam kažejo, da ima ruska vlada res misel, v svoji državi uvesti jedinstvo vere in da se od tod mora razlagati tudi njeno postopanje proti katoličanstvu. Razmere se bodo izpremenile, ko Rusija postane liberalna, ali pa ko se spoji z Rimom. Toda liberalizem bi jo čim najpreje razdrobil.

Društva.

(„Šturijsko pevsko društvo.“) Ker je skoraj gotovo, da se bode trornica zopet zidala, ker se je obljubilo delavcem dajati zaslužek bedi si pri podiranju ali zidanju in se to v kratkem pričue, napravi „Šturijsko pevsko društvo“ svojo veselico v nedeljo dne 23. aprila z že naznanjenim programom v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini.

(„Primorsko planinsko društvo“) o binkoštnih praznikih posieti Ljubljano in Bled. Kakor čujemo, pripravlja se „Slov. planinsko društvo“ na dostojen sprejem cenjenih gostov.

Telegrami.

Dunaj, 19. aprila. Zbornica poslancev je dovolila nujnost za predlog Skarszewskega, da se za pogorelece v Novem Sandecu dovoli državna podpora. Zavrnila je pa s 131 proti 50 glasom nujni predlog Brzoradov, da se odseku za volilno reformo naroči, naj se takoj posvetuje o izročeni mu predlogah. Zakon o zglaševalni dolžnosti črnovojniki so se je vsprejel v tretjem branju.

Dunaj, 19. aprila. Pravosodni minister je odgovoril, da njegov poslednji ukaz ni imel namena poostriiti obstoječe določbe pri konfiskovanju listov, zato naj bi se ne vsprejel z nezaupanjem. V kratkem se bode sklevalo o postavni vredbi stvari. Naznanil bode, kar bode treba, da le sklene ministerski svet. Minister se v načelu strinja s predlogom poslanca Pacaka, vendar ne v obliki, ker je presplošna. On si pridržuje, da bode pozneje stavil konkretne predloge. Poslanec Rutowski z veseljem pozdravlja izjavo ministrovo, da hoče sodelovati pri legislativnem vrenjenju tega vprašanja.

Krakov, 19. aprila. Pri včerašnjem požaru v Novem Sandecu je pogorelo 133 hiš, 2 tretjini vsega mesta. Goreče kose lesa je veter nesel tri kilometre daleč. Škode je pol milijona goldinarjev. Žandarji in vojaki stražijo oteto blago.

Vsak, ki poskusi večkrat premovano **školodono tinkturo** lekarja Piccolija v Ljubljani, se bode prepričal o njenem nepoprekljivem vplivu. Varujte se proti ponaredbam. Steklenica velja 10 kr. 584 7 10—10

Umrli so:

V bolnišnici:
16. aprila. Ivan Jakopin, delavec, 22 let, jetika.

Tujci.

17. aprila.

Pri Mallču: Bolgeri, Skarda, Hecht, Fischer, Krieg, Kavan, S. Fischer, Lička, Löwy, Schulz, Odenthal, Spitz, Markovsky, Feldmann, Abstorcky in Reitler z Dunaja. — Kroschl iz Celja. — Schwarz iz Brna. — Dovgan, Pem, Semultz, Varady, Koch, grof Thurn iz Zagreba. — Demscher iz Železnikov. — Vavken iz Cerkelj. — Ritter iz Gorice. — Mazarolli iz Trsta. — Rahné, Achatz iz Ilir. Bistrice. — Pipp iz Trnovega. — Prelesnik iz Špitaliča. — Šafer iz Dupelji.

Pri Slovci: Toppel, Kroi, Fellner, Moushein, Kuk, Habernek, Reut z Dunaja. — Wirl, Kadušič, Lokša, Styrsa, Weghaupt, Spitzka, Sigmundofsky, Eisenhuth iz Zagreba. — Greca, Cadupo iz Logateca. — G. Sachis iz Bruck-a. — Treven iz Idrije. — Mesar, župnik iz Šmartna pri Kranju. — Ramoveš iz Ostrovrha. — Kršul iz Selc. — Grof Fr. Schaffgotsch iz Linca. — Paulin s Trebnjega.

Pri avstrijskem caru: Rostohr s Krškega — Avsenik iz Begunj. — R. pl. Hufkron iz Tešina.

Pri Južnem kolodvoru: Engel z Dunaja. — Kopstein iz Št. Vida. — Grajzar iz Gospiča na Hrovaškem.

Pri bavarskem dvoru: Kavani iz Marco na Tirolskem. — Rant s Trate.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celsiusu			
18	7. u. zjut.	732.3	11.4	sl. svzh.	oblačno	18-10
	8. u. pop.	733.7	13.6	sl. vzh.	dež	dež
	9. u. zveč.	734.1	10.0	"	oblačno	

Srednja temperatura 11.7, za 2.4' nad normalom.

Slovenski pesniki, pozor!

Ocenjevalni odbor za mladinske spise s tem razpisuje nagrado 5 avstrijskih cekinov — darilo prof. Antona Bezenška v Plovdivu — za zbirko najboljših pesmic za slovensko mladino. Veledušni darovatelj namerava iz pietetete do pred kratkim umrle mu matere Marjete posvetiti to zbirko njenemu spominu, zaradi česar želi (a ne zahteva), da bi zbirka imela naslov »Marjetice.« Pesmi naj bodo prikladne srcu in um ljudsko šolskih otrok in naj, če možno, imajo sledečo razdelitev:

I. Otroško srce. V tem razpredelu pesnik opevaj otroško ljubezen do matere, do očeta, izpolnjevanje četrte zapovedi božje. Mati uči otroka moliti. Ljubezen do bratov in sestri, do tovarišev, rojakov in do naroda.

II. Prigodne pesmi. Ta oddelek obsegaj pesmi o priliki rodbinskih in cerkvenih praznikov itd.

III. Veselje mladine. V tem razpredelu pesnik podaj pesmi o raznih otroških igrah in delih, n. pr. pastir na paši, detek pomaga očetu orati, deklica materi presti, šivati itd.

IV. Šola. Kako si bistrimo in oblažujemo srce, kako spoštujemo duhovnike in učitelje, kako bodimo prijazni do svojih součencev itd.

V. Poklic. Na pr. slovenski oratar, drugi stanovi. Vsak stan je vreden spoštovanja, v vsakem stanu je človek lahko srečen, samo da vestno izpolnjuje svoje dolžnosti.

S tem smo podali pesnikom natečajem malo vodilo, kakšne zbirke si želi gospod darovatelj.

Pesnice naj bodo kratke, lirске ali epične; epične so lahko nekaj daljše. Vse pa naj bodo dovršene po vsebini in po obliki, kakor to zahteva lepo razvita sedanja slovenska pesniška tehnika.

Knjižica obsegaj blizu tri tiskane pole v malej osmerki ali pa pet tiskanih pol v šestnajsterki.

Rokopisi brez podpisanega imena pesnikovega — pravo ime se dodaj na posebnem zapečatenem lističu — naj se pošiljajo podpisanemu načelniku vsaj do 20. julija 1894. Darilo izplača g. darovatelj sam dne 1. septembra t. l. Ostali rokopiši se na zahtevanje vrnejo.

V Begunjah nad Cerknico, 17. aprila 1894.

Janko Leban,

nadučitelj in načelnik ocenjevalnega odbora za mladinske spise pri »zavezi slovenskih učiteljskih društev.« *)

*) Slavna uredništva slov. listov uljudno prosim, da ponatisnejo ta natečaj ali vsaj ob kratkem omenijo vsebino njegovo. Pis.

Zahvala.

235 (1)

Za ljubezni polno sočutje, ki se je nam od vseh strani na tako blagodejen in tolažljiv način skazalo povodom neizrekljivo bridke izgube našega, v Bogu počivajočega nepozabnega soproga, oziroma očeta, blagorodnega gospoda

Ivana Tomšiča,

imejtelja zlatega zaslužnega križa, vadniškega učitelja na c. kr. učiteljišču v Ljubljani, c. kr. okrajnega šolskega nadzornika, občinskega svetnika deželne stolnega mesta ljubljanskega.

izrekamo svojo presrečno in najiskrenejšo zahvalo. Zlasti se zahvalujemo velikodušnim darovateljem lepih vencev, vsem tistim, ki so pokojnega spremili k poslednjemu počitku, zlasti slavnemu občinskemu svetu, gospodom profesorjem in učiteljem, gospodom učiteljskim kandidatom za ganljivo pelje na grobu, slavnih policiji in raznim deputacijam.

V Ljubljani, dne 19. aprila 1894.

Žalujoča rodbina.

Služba cerkovnika in organista na Studencu, pošta Radna na Dolenskem je že oddana.

Studeneec, dne 17. aprila 1894.

234 1—1

M. L., župnik.

Iščem spretnega

sollicitatorja

za odvetniško pisarno.

Pismene ponudbe do 26. aprila.

Dr. Ivan Šusteršič

236 3—1

v Ljubljani, Vegove ulice h. št. 8.



Solnčniki

krasne novosti v največji zalogi

in najrazličnejše cene

priporoča 164 10-5

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

Na prodaj je za nizko ceno vže rabljena

na pol krita lahka kočija (Faëton).

Natančneje pové Gahrich, Rimska cesta 9 v Ljubljani. 227 3—2



Tovarniško zalogo šivalnih strojev

in pristrojey

za vozarenje

ima

IVAN JAK

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Centki zastoj in franko.

Dunajska borza.

Dne 19. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld.	45	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98		30	
Zlata renta 4%, davka prosta	119		60	
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97		75	
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000		—	
Kreditne akcije, 160 gld.	353		40	
London, 10 funtov strl.	124		80	
Napoleonor (20 fr.)	9		91	
Cesarski cekini	5		88	
Nemških mark 100	61		10	

Dne 18. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	118	gld.	10	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95		10	
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147		50	
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158		—	
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197		25	
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98		60	
4% kranjsko deželno posojilo	97		60	
Kreditne srečke, 100 gld.	199		25	
St. Genois srečke, 40 gld.	70		50	

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142	gld.	75	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18		50	
Rudolfove srečke, 10 gld.	23		—	
Salmove srečke, 40 gld.	73		50	
Waldsteinove srečke, 20 gld.	49		—	
Ljubljanske srečke	23		25	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151		50	
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2952	50		—	
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107		25	
Papirnih rubeljev 100	134		27 1/2	

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospedarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnic.